

FOAIE PAROHIALĂ

7 - 13 decembrie 2025

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

INVITAȚIE

Vă invităm cu drag la un moment de **rugăciune și reculegere spirituală** în pelerinajul nostru spre marea sărbătoare a Nașterii Domnului, primenindu-ne sufletește în timpul de Har al Postul Crăciunului. Momentele de rugăciune vor integra meditațiile ținute de părintele spiritual **Marcelin Rotaru** de la Cluj.

Locația: **Biserica „Schimbarea la Față” din Oradea – Velența**, str. Andrișoiu colț cu Seleușului 63, în data de **13 Decembrie 2025**.

Programul începe la **ora 10.00** cu ora canonică a laudei de dimineață (*Utrenia*), care încadrează și „Acatistul Nașterii Domnului nostru Isus Cristos” iar între meditații, pauza va fi dedicată unei mici agape.

Vă așteptăm cu drag să-L preamărim împreună pe Domnul Isus!

Pr. Gavril Buboi

Rugăciune

O Doamne, Iubirea noastră față de Tine, se bazează pe convingerea, că recompensa ei va fi iubirea lui Dumnezeu însuși, iar a te îndoi de ea este cu neputință, căci Tu ne-ai arătat-o prin nenumăratele Tale suferințe mergând până la vărsarea Sângelui Tău pe cruce, până la sacrificiul vieții Tale, Doamne, și aceasta numai, ca să ne convingi de iubirea Ta... Grăbește-te, o, Doamne, să ne oferi iubirea Ta, mai ales înainte de a muri! Ce mare mângâiere ar fi pentru noi în clipa morții noastre, dacă Te-am iubi înainte de toate numai pe Tine, care ne vei judeca! Stăm înaintea Ta cu încredere, chiar cu toată mulțimea păcatelor noastre, convinși, că nu vom merge într-un loc străin, ci în adevărata patrie, în împărăția Ta, pe care o iubim așa de mult și care ne iubește așa de mult pe noi. Amin. (După *Sfânta Tereza a Pruncului Isus*)

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Eugen Radu și Carla Ema Abrudan**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

A fi sau a nu fi gârbovi

Femeia din evanghelie este obișnuită să privească în jos, ca noi toți după păcatul strămoșesc. Postura fizică a ei, vedește o deformare nu doar a coloanei vertebrale ci mai ales una a coloanei spirituale menită să susțină creatura cea mai de preț a Domnului. Am fost creați drepecți, capabili să ne plimbăm alături de Dumnezeu în răcoarea serii. Am fost creați cu puțin mai prejos decât îngerii, după cum ne spune psalmul, și împreună cu ei am avut libertatea de a-l iubi, de a-l crede și de a-l asculta pe Cel ce ne-a creat. Și tot ca și o parte dintre îngeri, am folosit prost libertatea noastră, încercând să furăm de la Cel ce toate ni le-a dăruit, răsplătind cu neascultarea pe Cel ce ne-a creat din iubire. Și inevitabil, am plătit prețul neascultării, la pachet cu fructul oprit. După cum Domnul ne avertizase, moartea a infestat viața noastră, spini și uscăciunea au luat locul Paradisului luxuriant, iar coloana noastră vertebrală a devenit șerpuită, precum cel căruia am ales să credem.

Femeia de astăzi este oglinda întregii omenirii, precum orbii care ne vorbesc de dificultatea de a vedea adevărul, surzii despre greutatea cu care auzim Cuvântul lui Dumnezeu iar paraliticii despre imposibilitatea de a merge pe urmele Domnului. De aceea Crăciunul ne vorbește despre un Dumnezeu care alege să vină acolo unde privirea noastră poate să-l vadă: în țărână. Își face trup din țărâna noastră, se îmbracă cu umanitatea ce ne este proprie și se așează jos, pe paie, pentru ca să-l putem vedea noi, cei gârboviți de păcate. Dacă priviți o iesele de Craciun o să-i vedeți și pe pastori și pe magi privind în jos înspre Pruncul Dumnezeesc. Acolo suntem și noi prezenți. Calea lui Isus începe astfel în Betleem ca și o cale de vindecare și se încheie cu Crucea înălțată împreună cu privirile noastre. Privind Iubirea răstignită pe Cruce, prevestită deja în Betleem de grota întunecată și de scutecele ce aduc aminte de giulgiul de înmormântare, avem șansa vindecării. Veninul minciunii șarpelui, ce ni-l prezenta pe Dumnezeu ca pe un dușman, este anihilat de viziunea iubirii supreme: Dumnezeu își jertfește Unicul Fiu din iubire pentru noi! Cine mai poate crede minciunii șarpelui? Privind la această iubire răstignită, coloana noastră redevine fermă și dreaptă.

Însă chiar și aici, libertatea noastră intră în joc. Fiindcă dacă avem pe de o parte sutașul roman care privește în sus și spune „Cu adevărat acesta era Fiul lui Dumnezeu!”, îi avem în aceeași scenă pe mai marii lui Israel care își desprind privirea de la Cruce și se reîntorc, șerpuitori, înspre țărâna ce le este atât de cunoscută.

La fel este și în Evanghelia de astăzi și în viața noastră. O avem pe femeie gârbovă ce devine fiică a lui Avram și care dă mărire lui Dumnezeu. Însă îl vedem și pe mai-marele sinagogii care rămâne fiu al lui Adam și gârbov, refuzând vindecarea propusă de Isus. Și atunci, pentru noi, a fi sau a nu fi gârbovi, aceasta-i întrebarea!

PF Claudiu,
Arhiepiscop Major al Bisericii Române Unite cu Roma, Greco-Catolică